

[12th November 1965]

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) முதல் (உ) வரை ; கடலூர் நகராட்சி கழிவு நீர்க்கால் அமைக்கும் திட்டம்பற்றி ரூ. 27,000 மதிப்பிட்டுச் செலவில் புலனாய்வு நடத்த 1965 ஜனவரியில் அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியது. இப்புலனாய்வு முடிந்த பின்னர், இத்திட்டத்திற்கான செயற்குறிப்புகளைக் குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும்.

Drinking Water-supply

* 523 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to augment drinking water-supply for Dharmapuri; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELIUM. (a) & (b) In August 1965 the Government have sanctioned the investigation of a Water-supply Scheme for Dharmapuri. The Government will examine the proposals for sanctioning the Water-supply Scheme after investigation is completed.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES-TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 36 OF 1965)—cont.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை ஒட்டி பேசுகின்றபோது நெருக்கடி நிலைமையையொட்டி நம் மாநிலத்தில் போட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றியும் என் கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவைப்பற்றிப் பேச அனுமதி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெருக்கடி நிலைமையையொட்டி நம் மாநிலத்தில் விதிக்க இருக்கிற வரிகளைப்பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக மின்சார வரி மூலமாக 2½ கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அடுத்து பெட்ரோல், டீசல் மூலமாக வரி 1½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக தண்ணீர்த் தீர்வை, நிலத் தீர்வை சர் சார்ஜ் 25 சதவிகிதம் மூலமாக 1½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான்காவதாக, விற்பனை வரியைச் சிறிது உயர்த்துவதன் மூலமாக 3½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆக மொத்தம் 8 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த நெருக்கடி நிலைமையை யொட்டி வரி விதிக்கப்பட இருப்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரிகள் நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிக்கப் போடப்படுகிறதா என்று பார்க்கிறபோது அதிலே

12th November 1965] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

கொஞ்சம் ஐயப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கிறபோதே இவை நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிக்கப் போடப்படுகிற வரி அல்ல என்ற எண்ணம் எழுகிறது. எல்லோரும் கூறியது போல் திட்டக் கமிஷன் திட்டத்தின் தேவைகளை யோட்டி இந்த வரிகளைப் போட வேண்டும் என்று முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் ஒன்று. அதற்கு அடுத்தாற்போல முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் இந்த வரிவிதிப்புக்கான காரணங்கள் மூன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “நாட்டில் செலாவணி வீக்கச் சக்திகளை உண்டு பண்ணாமல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நாடு எத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும்” கருத்தில் கொண்டு இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது என்கிறார். ஆகவே, செலாவணி வீக்கம் ஏற்பட்டு வருவதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்கிறார்கள். திட்டத்தின் காரணமாக செலாவணி வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் குறிப்பிடுகிறபோது அது பொருளாதாச வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி வந்தவர்கள் இன்றைக்கு செலாவணி வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளதற்கு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். “மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் சுமார் 154 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மட்டுமே, மத்திய வரியினங்களின் பங்கின் மூலமும், சட்ட பூர்வமான மானிய உதவித் தொகைகள் மூலமும், திட்ட வாய்ப்பு இருந்ததற்கு மாறாக, நிதிக் கமிஷன் சிபார்சை ஒட்டி அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் நமக்கு 207 கோடி ரூபாய் சொச்சம் வர இருப்பதையும் குறிப்பிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளார்கள். அப்படியானால் 56 கோடிக்கும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இந்த 56 கோடி ரூபாயும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குச் செலவிடப்படுமா என்றால் அப்படிச் செலவிடப்பட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள அதிகச் செலவுகளை சரிக் கட்டப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஏற்பட்டுள்ள 7 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையைப்பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆகவே இப்போது போட்டிருக்கிற வரி நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிக்க போடப்பட்டதல்ல. துண்டு விழுந்ததைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட அதிகச் செலவை சரிகட்டுவதற்கும், செலாவணி வீக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் ஏற்பட்டது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் போய்ச் சொல்வதனால் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்ட 3 கோடி, மின்சார பம்பு செட்டுக்கு 1 கோடி கடன், மின்சார விஸ்தரிப்பு முக்கால் கோடி, உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்காக 2 கோடி என்று கணக்கைக் கொடுத்து

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [12th November 1965]

விட்டு ஊர்க்காவல்படை மருத்துவ அதிகாரிகள் ஆகிய இனங்கள் பற்றி கணக்கு அதிகம் கொடுக்கவில்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக 3 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் அது தற்காலிகச் செலவுதானே தவிர, நிரந்தரமான செலவல்ல. நிரந்தரமாகக் கிணறு வெட்டிக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அதே மாதிரி மின்சாரப் பம்பு செட்டிகளுக்காகக் கொடுக்கிறார்களென்றால் அதுவும் தற்காலிகச் செலவுதானே தவிர, நிரந்தரமான செலவல்ல. மின்சார விஸ்தரிப்புக்காகவும், உணவு உற்பத்திக்காகவும் ஒதுக்கப்படுகிற தொகைகள்தான் நடை முறையில் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய செலவுகளுக்குத் தேவைப்படுகிறது. இவைகளுக்காகத் தேவைப்படுகின்ற செலவுகளுக்காக 8 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வரி விதிக்கிறோம் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய அளவை நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து மாற்றியமைக்கப்போகிறோம் என்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திலேயும், சிக்கனப்படுத்தி மிச்சப்படுத்தப் போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் காரியங்களுையெல்லாம் பார்த்தோமானால், இப்பொழுது இந்த வரிகள் தேவையற்றது என்பதையும், இந்த வரிகள் நெருக்கடிக்காகப் போடப்பட்டது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போடப்பட்டவைகளில், அதிகமான வருமானம் தரக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிற வரிகள் முக்கியமாக மூன்று வரிகள்தான். மின்சாரத்திற்கும் வரி, நிலவரி, தண்ணீர் வரி, விற்பனை வரி இந்த மூன்று இனங்களும் தான் அதிகமான வருமானத்தைத் தரக் கூடியவனவாக இருக்கின்றன. மின்சாரத்தைத் எடுத்துக் கொண்டால் . . .

MR. SPEAKER: Yet the hon. Members please speak on the Bill therefore the House. பட்ஜெட் மீது நடக்கும் பொது விவாதத்தில் பேசுவதுபோல், இந்த விவாதத்தில் பேசக்கூடாது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தனியாக வேறு பொதுவிவாதம் இல்லாததால் இதில் சொல்கிறேன். வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லை.

கனம் சபாநாயகர்: வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பதற்காக அவ்விதம் பேசக்கூடாது. இம் மசோதாவின் மீது விவாதம் நடக்கும்போது இம் மசோதா சம்பந்தமான கருத்துக்களைத்தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இந்த மின்சார வரி போடுவதற்கு அவர்கள் கூறிய காரணம் மொத்த முதலீட்டுக்கு 11 சதவிகிதம் வருமானம் வந்தால் லாபம் ஆக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். 11 சதவிகிதம் வருமானம் வாக்கூடிய அளவில் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதேமாதிரி நிலவரி, நீர் வரிகளுக்கு காரணம் சொல்லுகின்றபொழுது மற்ற வரிகளைவிட இந்த வரிகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று கூறினார்கள். சர்க்கார் முதலீட்டுக்கு 11 சதவிகிதம் லாபம் வேண்டும் என்பதை சர்க்கார் ஒப்புக்

12th November 1965] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

கொள்கிறார்கள். ஆனால் நிலத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறது? 6 சத விகித வருமானம் கூட விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை. இருந்தும் வரி உயர்த்துவது ஏன்? விற்பனை வரியைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது பண்டங்களை மிச்சப்படுத்துவதற்காக என்ற காரணத்தைச் சொன்னார்கள். வரி அதிகமாக ஆவதின்மூலம் பண்டங்களை வாங்குபவர்கள் அதிகமாக வாங்காமல் மிச்சப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது எந்த அளவுக்கு சாத்தியம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆகவே, இந்த மூன்று காரணங்களையும் கூறி, இந்த மூன்று முக்கியமான வரிகளையும் கூட்டி இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஆலோசனையில் இருக்கிற விற்பனை வரி 2 சத விகிதத்திலிருந்து 2½ சத விகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறது. மற்ற அடம்பரப் பொருள்களுக்கு ½ சத விகிதமாக வரி உயர்த்தப்படுகிறது. அடம்பர பொருள்களுக்கு வரி உயர்வதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அன்றாட உபயோகப் பொருள்களுக்குப் பலமுனை விற்பனை வரி 2½ சத விகிதம் ஆகிறபோது விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே கூறினார்கள். இதன்மூலம் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிடத் தான் செய்யும், அதைப் பொதுமக்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறினார்கள். விற்பனை வரியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி அட்வைசரி கமிட்டி ஆலோசனை செய்துவருகிறது. டாக்டர் லோகநாதனிடம் அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அபிப்பிராயங்கள் வந்தபிறகு மாறுதல் செய்யவேண்டுமானால் செய்து கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தால்தான் வியாபார ஸ்தலங்களைப் பரிசோதனை செய்யும் அதிகாரம் கொடுக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை வாபஸ் பெற்றோம். ஆகவே, அதற்குள் இந்த நெருக்கடி நிலையைக் காட்டி 2 சத விகிதமாக இருப்பதை 2½ சத விகிதமாக அதிகமாக்கவேண்டிய அவசியம் ஏன் வந்தது என்பது தெரியவில்லை. இந்த வரியின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய ரூபாய் 3½ கோடிதான். இந்த வரி 3½ கோடி ரூபாய் தான் உண்மையாகக் கொடுக்கும் என்றால் இந்த வரியைப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. தற்பொழுது வியாபாரிகள் எல்லோரும் மறைக்காமல் நாங்கள் கணக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதியளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வாக்குறுதியளித்த காரணத்தால் அதிகமாக எப்படியும் 10 கோடியாவது கிடைக்கும். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் இந்த வரியை உயர்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்போல் இது பொதுமக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதாகும். விலைவாசிகள் உயர்ந்து சங்கடங்களை ஏற்படுத்திவிடும். மோட்டார் சொந்தக்காரர்கள் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது, கட்டணத்தை உயர்த்தியதின் மூலம், போர் முயற்சிகளில் அவர்களுடைய ஆதரவை எப்படி சர்க்கார் திரட்டுகிறார்களோ, வியாபாரிகள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமல், சட்டத்தை வாபஸ்பெற்று, சலுகைகள் செய்து கொடுத்து எப்படி அவர்களுடைய ஆதரவைத் திரட்ட சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கிறார்களோ, அதேபோல் இந்த விற்பனை வரியை உயர்த்தி பொதுமக்கள்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [12th November 1965]

கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமையை உண்டு பண்ணாமல், பொதுமக்களுடைய ஆதரவைத் திரட்டுவதற்கு ஆக, இந்த வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; இந்த வரி உயர்வானது பொதுவாக லக்ஷரி குட்ஸுக்கு 1 சதவிகிதமும், மற்ற எல்லாவிதமான சாமான்களுக்கும், ஃபுட்கிரைன்ஸ் தவிர, ½ சதவிகிதமும் சகட்டுமேனிக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி நிலைமையிலே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் நிதி வசதி குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் நம் முடைய முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு நாமே நிதி வசதி தேடக்கூடிய வகையிலே, நாமே நிதியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். அந்த முறையிலே இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரியும் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, பொதுமக்கள் இதைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது, கண்டிப்பாகக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று சொல்லலாம். இந்த வரி உயர்வு எல்லாம், ½ சதவிகிதம், 1 சதவிகிதம் எல்லாம் நாங்கள் கொடுப்பது என்றும், எங்கள் தலையில் கமையாக விழுகிறது என்றும் வியாபாரிகள் சொல்வது பொருத்தமல்ல. விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொண்டால், வியாபாரிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து வசூல் செய்து தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, வியாபாரிகள் தங்களுடைய கையிலிருந்து கொடுக்கவில்லை. விற்பனை வரியில் 1 பைசா, 2 பைசா அதிகமாகிறது என்றால் அதைப் பொதுமக்களிடமிருந்து வியாபாரிகள் வாங்கி, டிரான்ஸ்பிரிங் ஏஜென்ட்ஸ் மாதிரி சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். வியாபாரிகள் கஷ்டப்படவேண்டியதில்லை. ஆனால் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு இரண்டு அடிப்படை இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. நேரடியாகப் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும், வியாபாரிகள் மறைமுகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக வட ராஜ்யங்களிலிருந்து பல சரக்குகள், சாமான்கள் வருகின்றன என்றால், அங்கேயுள்ள உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து மொத்த வியாபாரிகள் ஆயிரக்கணக்கில் மொத்தமாக வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து 10 மூட்டை முதல் 100 மூட்டை வரை நடுத்தர வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். கடைசியாகத்தான் சில்லரை வியாபாரிகள் கையில் வருகிறது. அப்படி வரும் போது மூன்று கை மாறுகிறது—“ப்ளேஸ் ஆப் ஆரிஜன்” மொத்த வியாபாரிகள், நடுத்தர வியாபாரிகள், கடைசியாக சில்லரை வியாபாரிகள். இதனால் ஒவ்வொரு கை மாறும் போதும் 2½ கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் சில்லரை வியாபாரிகள் நடுத்தர வியாபாரிகளை அணுகாமல் நேரடியாக மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு அணுகலம் உண்டு என்று சில்லரை வியாபாரிகள் மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்கி

12th November 1965]

[திரு. வை. சங்கரன்]

விடுகிறார்கள். இதனால் நடுத்தர வியாபாரிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். விற்பனை வரி உயரும்போதெல்லாம் நடுத்தர வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். லோகநாதன் ரிப்போர்ட்டில் இந்த வரியை 1 சத விகிதமாக ஆக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்யப் பட்டது. இதனால் மொத்தத்தில் வரி குறைந்தாலும் வியாபாரிகள் சரிவரக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதிலும் உண்மையும் நியாயமும் இருக்கிறது. விற்பனை வரியின் மூலம் 14, 15 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குள்ள நிலையில் 25, 30 கோடி வரை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவ்வளவு இன்று திட்டங்களுக்கு பயன்படுவதைப் பார்க்கும்போது அதிகமாக வருவதை ஆட்சேபிக்கக்கூடாது, வரவேற்கத்தான் வேண்டும். இந்த வரி உயர்வு நெருக்கடி காலத்திற்கு மட்டுந்தான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறவேண்டும். நெருக்கடி காலத்தில் விலை ஏறுவது இயற்கையான அம்சம், அதை யாரும் நிறுத்த முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்குப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்ததால்தான் மக்கள் தேவைக்குமேல் வாங்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தையும் சொன்னார்கள். அந்தத் தத்துவ அடிப்படையில் இந்த வரியை உயர்த்துவதில் தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நெருக்கடி இல்லாத சமயத்தில் இந்த வரியை உயர்த்துவதிலே ஜஸ்டிபிகேஷன் கிடையாது என்று அவருடைய வாதத்திலே இருந்தே தெரிகிறது. ஆகவே, நெருக்கடி நிலைமை இருக்கும் வரை இந்த வரி இருக்கும்; நெருக்கடி தீர்ந்தவுடன் இந்த வரி எடுக்கப்பட்டு விடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூற வேண்டும். இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் இந்த வரியினால் பாதகம் இல்லை, வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1951-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே 8½ கோடி ரூபாய்க்கு வரி விதிப்பதாகச் சொல்லி வரிகளையும் போட்டுள்ளார்கள். இந்த வரி விதிப்பைக் கணக்கிட்டுப்போது ஒவ்வொரு விவசாயியும் விவசாயம் செய்யும்படியான சூழ்நிலையில் இருந்து வியாபாரியின் கையில் வரும் அளவு பார்க்கும்போது 30 சத விகிதம் பொருள்களின் விலை கூடுதலாகிறது. நிலவரி, நீர்க்கூலி, மின்சாரம், வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய கூலி எல்லாம் சேர்த்தால் இந்த அளவுக்கு வருகிறது. கடந்த 3½ ஆண்டு காலமாக நான் இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் போது, ஒவ்வொரு கூட்டத் தொடரிலும் விற்பனை வரியைப் பற்றிய அமெண்ட்மெண்ட் வந்து கொண்டே இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். அதிலே சில இடர்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. கடந்த கூட்டத் தொடரில் ஷெட்யூலில் 1 முதல் 14 வரை உள்ள பொருள்களுக்கு நமது மாநில சர்க்கார் 7 சத விகிதம் வரி போட்டார்கள். அண்டை மாநிலத்தில் 10 சத விகிதம் இருப்பதன் காரணமாக நமது மாநிலத்திலும் 10 சத விகிதமாக

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [12th November 1965]

இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி கடந்த கூட்டத் தொடரிலே மேலும் 3 சதவிகிதம் அதிகமாக்கினார்கள். இப்போது நெருக்கடி என்று சொல்லி $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் $33\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான விற்பனைவரி மூலம் வருகிறது. ஆனால், இதை வசூல் செய்ய ஏற்படும் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் செலவு $3\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் கூட ஆவதில்லை. இந்த நிலையில் இதற்கும் மேற்கொண்டு ஏன் வரி விதிக்க வேண்டும்? 1, 2, 3 ஷெட்யூல்களின் பிரகாரம் முன்பு விற்பனை வரி சிங்கிள் பாயிண்டாக இருந்தது. இப்போது மல்டி-பாயிண்டாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மூன்று சதவிகிதத்தில் இருந்து 2 சதவிகிதம் என்று ஆக்கினார்கள். இப்போது 2 சதவிகிதத்தில் இருந்து அரை சதவிகிதம் உயர்ந்தால், ஷெட்யூல்டு கூட்டஸ் என்று சொல்லும்படியான நிலைக்கடலையை எடுத்துக் கொண்டால், ஃபஸ்ட் பர்சேஸர் 1 சதவிகிதம் வரி கட்டினால் மேற்கொண்டு வரும் விற்பனைக்கு அதே ரிபேட் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஆலை முதலாளிகளும், சிறு கைத்தொழில் செய்யும்படியான மில்லை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் சிங்கிள் பாயிண்டில் நிலைக்கடலைக்கு ஒரு சதவிகிதம் கொடுத்து ஆலைக்குக் கொண்டு சென்றால், அதற்கு மேற்கொண்டு $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வரி கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கடலைக் கொட்டைக்கு ஒரு சதவிகிதம் வரி கொடுத்து விட்டு அதை எண்ணெயாக ஆக்கினால் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதமும், அதையே பின்னாக்காக ஆக்கினால் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதமும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் $6\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் நிலைக்கடலைக்கு ஏற்படும்படியான பொறுப்பைப் பார்க்கும்போது more tax more corruption, less tax no corruption என்ற நிலைக்குத்தான் கொண்டு செல்லும். அதிகமான வரிகளை விதித்துக்கொண்டே போனால் லஞ்சந்தான் தாண்டவமாடும். ஒரு மூட்டை 100 ரூபாய் என்றால் விற்பனை வரி $2\frac{1}{2}$ ரூபாய், லாபம் ஒரு ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் $3\frac{1}{2}$ ரூபாய் வருகிறது. விற்பனை வரி செலுத்தாமல் தனிப்பட்ட ஒரு வியாபாரி ஒரு ரூபாய் லாபம் கிடைத்தால் போதும் என்று விற்று விடுகிறார்.

10-00
a.m.

இந்தச் சூழ்நிலையை இந்தச் சட்டத்திலும் பார்க்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைக்கடலையைப் பொறுத்தவரையில் 1 சதவிகிதத்தில் இருந்து $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக்கினால் அதை காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லி செக்குக்காரர்களுக்கு மட்டும் அந்த நிலைக்கடலைக்கு முதல் வரியும் இல்லை. பின்னால் வரியும் இல்லை. அதே நிலைக்கடலையை ஆலை அரசர்கள் அல்லது ஆலை முதலாளிகள் ஏதாவது வாங்கி அதைக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டால் $5\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் கூடுதல் கொடுக்கும்படியான சூழ்நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். சிறிய முதலாளிகளானாலும் சரி, அல்லது செக்குக்காரர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு ரிபேட் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். கணக்கு வைத்துக் கொண்டால், 50,000 ரூபாய் வரை ஓளவிற்கு ரிபேட் கொடுத்து விட்டு அதற்கு மேல் உள்ளதற்கு அவர்களிடம் இருந்து

12th November 1965] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

வரி வாங்கலாம். இல்லையெனில், முதலாளிகள் செக்கில் ஆட்டிய எண்ணெய் என்று சொல்லி தப்புக் கணக்கு எழுதிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பைத்தான் இது அளிக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. எண்ணெய் வித்துக்கள், ஷெட்யூவில் உள்ளதை, இங்கு வாங்கி அங்கு விற்குல் அதற்கு விற்பனை வரி இருக்கிறது. ஆனால் வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வித்துக்களை வாங்கி இங்கு விற்குல் 'ஸி' பாரம் கொடுத்தால் அதற்கு சேலஸ் டாக்ஸ் இல்லை என்ற பொருள் உண்டு. வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் 'ஸி' பாரம் கொடுக்காமல் பிற மாநிலங்களுக்கு டைரக்டாக அனுப்புகிறார்கள். இதனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து வரும் 'ஸி' பாரத்திற்கான வரி விகிதாசாரத்தில் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியது கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. இந்த 'ஸி' பாரம் பற்றியதை மேலும் ஒரு ஆண்டிற்கு தள்ளி வைக்கலாம் என்றிருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். இந்த விற்பனை வரியில் மட்டும் $3\frac{1}{2}$ கோடி வந்துவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 6, 7 கோடிக்கு மேல் கிடைக்கிறது. நிலக் கட்டைக்கு—எண்ணெய் வித்துகளுக்கு உண்டான இந்த $\frac{1}{2}$ சத விதிகத்தை குறைத்தால்தான் அதிகமான டேர்ன் ஓவர் காட்ட முடியும். அதிகமான டேர்ன் ஓவர் காட்டும் போது அதிகப்படியான வரி கிடைக்கும். இந்த வரியை உயர்த்துவதினால் டேர்ன் ஓவர் அதிகம் வராது. ஆகவே, இப்போது கிடைப்பது தான் கிடைக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்துள்ள பொது விற்பனை வரி மசோதா மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபிக்கும்போது என்ன காரணத்தினால் இது கொண்டு வரப்படுகிறது, என்ன நிலைமையில் இந்த வரியை விதிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றி கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க உரை ஆற்றினார்கள். ஒரு வகையில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். அவர்களது உரையை நான் வரவேற்கிறேன். நம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அசாதாரண தைரியத்துடன் புதிய வரி விதிப்பினால் விலைவாசி உயராது என்றார்கள். ஆனால் அதைப் பின்பற்றாமல் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியத்துடன் உண்மையான போக்குடன் அப்பட்டமாக, இதைப் போடுகிறோம் இதனால் விலைவாசி உயரும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இருப்பினும் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற வரி உயர்வு விலைவாசியை உயர வைக்கத் தான் போகிறது. கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமையானவர், திறமையான தொழில் அமைச்சர் ஆவார்கள். அவர்களிடம் உள்ள வருவாய்த் துறை, கருவூலத் துறை விற்பனை வரி மூலம் 40, 50 கோடி ரூபாய் வரும் என்ற அளவில் வருல் எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த $3\frac{1}{2}$ கோடி என்பது பெரிதானதல்ல. கொண்டு வர இருந்த விற்பனை வரி மசோதா ஒன்று கொண்டு வரப்படவில்லை. இந்த விற்பனை வரியை நல்ல

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [12th November 1965]

முறையில் வரி வசூல் செய்தால் இந்த மசோதாவினால் கசக்கிப் பிழிகிற நிலையை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கலாம். இந்த வரி சாதாரண மக்களைத்தான் பாதிக்கும். எனக்கு சில ஐயங்கள் இருக்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து கவனிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியங்கள், அரிசி, கோதுமை போன்றவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த வரி உயர்விலிருந்து. ஆனால் பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்த மட்டில் நமக்குள்ள அனுபவங்களை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். வெளி மாநிலங்களில் இருந்து பருப்பு வரவழைக்கிறோம். பருப்பு வகைகளும் உணவு தானியங்களோடு சேர்ந்தவைதான். ஆகவே, பருப்பு வகைகளுக்கும் சலுகை கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை அவர்கள் பதில் உரையில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பருப்பு வகைகளுக்கும் உணவு தானியங்கள் போன்று விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். அரை காசுதான் உயர்த்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே பொது விற்பனை வரியாக ரூபாய்க்கு 2 காசு என்றிருக்கிறது. அரை காசுதானே என்று அவர்கள் சொல்லும் நேரத்தில் மிகச் சாதாரணமாகத்தான் தோன்றும். ஆனால் பொது மக்கள் கொடுக்கிற நேரத்தில் எவ்வளவாகிறது என்று பார்க்கும்போது அதுபற்றி என் நண்பர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் கூட மிக அழகாக சித்திரம், படம் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். பொது விற்பனை வரி இரண்டு காசுகள். ஒரு பொருள் நான்கு கைகளுக்கு மாறுகிறது. அப்படி நான்கு கைகளுக்கு மாறுவதினால் பலமுனை வரி என்று வரும்போது நான்கு தடவை இரண்டு காசுகள் வீதம் காசு எட்டு ஆகிறது விற்பனைவரி. இந்த $4\frac{1}{2}$ காசும் சேர்ந்தால் முதலில் $2\frac{1}{2}$ காசு ஆகிறது. ஒரு கையில் இருந்து இரண்டாவது கைக்கு போகும் $2\frac{1}{2}$ காசு அடுத்த கைக்கு போகும்போது ஐந்து காசு ஆகிறது. இப்படி நான்கு கைகள் மாறும்போது பத்து காசு ஆகிறது. ஆக மிகத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமானால் எட்டு காசு என்பது பத்து காசு ஆகிறது இந்த உயர்வினால். ஆகவே, எட்டு பைசா என்பது பத்து பைசா ஆகிறபோது 25 சதவிகிதம் அளவிற்கு வரி உயர்கிறது. ஆடம்பரப் பொருள் மீது 10 சத விகிதம் வரி என்றிருப்பதை 11 சத விகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ரேடியோ, ரெப்ரிஜிரேட்டர், கேமரா, மோட்டார் வாகனங்கள், இப்படிப்பட்ட சுக போகப் பொருள்களுக்கு இப்போது 10 சத விகிதத்தில் இருந்து 11 சத விகிதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக 20 ரூபாய்க்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால் இப்போது அது 2 ரூபாய் 20 பைசா ஆகிறது. ஆக கூடுதலாக 20 பைசாதான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் பருப்பு போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு 25 சத விகிதம் அதிகமாகிறது வரி. ஆனால் ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகமாக ஆவது 10 சத விகிதம்தான். இதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரெப்ரிஜிரேட்டர் போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் எல்லா வீடுகளிலும் கிடையாது. மோட்டார் கார், மோட்டார் சைக்கிள், ரேடியோ, கிராமபோன் போன்றவை இல்லாமல்

12th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

காலத்தை நடத்தலாம். ரேடியோ இல்லாவிட்டால் பூங்காவிற்குச் சென்று பாட்டு கேட்கலாம். வேறு சினிமாக் காரியங்களுக்காகப் போடப்படுகின்றது என்றால் பரவாய் இல்லை. ஆனால், அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீது, வாழ்க்கையில் அன்றாடம் தேவைப்படுகின்ற பொருட்கள் மீது, இந்த மசோதாவின் மூலம் 25 சதவிகிதம் வரி உயர்வு ஏற்படுகின்றது. அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீது 25 சதவிகிதம், ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது 10 சதவிகிதம். இது நியாயம் தானா? இதற்கு என்ன காரணம் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த சமாதானம் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேர்க்கடலை மீது 11½ சதவிகிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. வேர்க்கடலை என்பது உணவு தானியம் தான். இது காந்தியடிகளே கூறிய உணவுப் பொருளாகும். ஏதோ உணவுப்பொருட்களுக்கு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, 50 ஆபிரம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கு வரி உயர்த்தவில்லை, சலுகை காண்பிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்கு எதிர்மறையாக செய்திருக்கின்ற வகையில் தான் இப்போதுள்ள வரி முறைகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஐம்பது ஆபிரம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்கின்ற வியாபாரிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வாங்குபவர்கள்தான் வரியை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பொதுமக்களின் கடைசி நாடி வரை வந்துகான் இந்த வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீது 25 சதவிகிதம் ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது 10 சதவிகிதம் போடுகிறோம் என்று சொல்வது சாதாரண குடிமக்களை, ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சனையாகும். இந்த மசோதாவின் மூலமாக 3½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே வர்த்தகர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் சரியான முறையில் வரி வசூல் செய்வதற்காகக் கொண்டு வரப்படவிருந்த மசோதா நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இல்லாமலேயே ஆறு மாத காலமாக சோதனை போட்டதின் காரணமாக இந்த இலாகா வினர் சுமார் 6 அல்லது 7 கோடி ரூபாய்க்கு வரி ஏய்ப்பவர்களை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவினருக்கு இன்னும் ஊக்கம் கொடுத்து, இன்னும் நல்லமுறையில் அதிகாரிகள் செம்மையாக இருந்து, இந்த வரியை வசூல் செய்வதாக இருந்தால் இந்த நெருக்கடி காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட முறையில் வரியை உயர்த்தவேண்டிய தேவையே இராது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களானால் இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா கூட கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. ஆகவே, இந்த வரிகளை அருள் கூர்ந்து வாபஸ் பெறவேண்டும், இதை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வர்த்தகத்துறையில் விலைவாசிகள் உயரும்படியான அவசூக்கு விற்பனை வரி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கு பேசப்

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [12th November 1965]

பட்டது. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற உயர்வு ஆடம்பர பொருட்கள் மீதும், மற்ற பொருட்கள் மீதும் வருகின்ற பொழுது, அது உற்பத்தியாகின்ற இடத்திலேயே வாங்கக்கூடியவர்கள் பெருகி, இதனுடைய விலை குறையும் என்ற சாத்தியக்கூறை உருவாக்குவோமே தவிர விலைவாசியை உயர்த்தாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உற்பத்தியாகிற பொருட்கள் ஒவ்வொரு வியாபாரிகளுடைய கைக்கும் மாறி மாறி கடைசியில் உபயோகத்திற்கு செல்லும்போது, வரியும் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகும். சர்க்காருடைய கொள்கை என்னவென்றால் உற்பத்தியாகின்ற விலையிலேயே பொதுமக்களுக்குப் பொருட்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில்தான் இது போன்ற விற்பனை வரி பேர்டப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக விற்பனை வரி செலுத்துகின்றவர்கள் குறைந்து அகவிலைக்கே மக்களுக்கு பொருட்கள் கிடைக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் ஐந்து ஆறு வியாபாரிகள் இதை வாங்கி கைமாறி வரும்போது உபயோகத்திற்கு பொதுமக்களிடத்தில் வரும்போது விலை அதிகமாகிவிடுகிறது. இதை மாற்றுகின்ற முறையில்தான் உற்பத்தியாகின்ற விலையிலேயே மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையிலேயே இம்மாதிரிப்பட்ட விற்பனை வரிகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அந்த முறையில் இதற்கு சாதகமான சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் வியாபாரத்தில் மத்தியில் இருக்கும் இடைத்தரகர்கள் குறையவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை. அதாவது avoidance of middle-men — இடையிலுள்ளவர்கள் சரக்கை வாங்கி இருப்பு வைத்து அதிக விலைக்கு விற்று வருகின்ற நிலையை மாற்றி அமைக்கின்ற வகையில்தான் இப்போது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலையை இந்த மசோதா உருவாக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே சர்க்கார் இருக்கின்ற நிலைமைக்கு ஏற்ப விற்பனை வரி உயர்வை கொண்டு வந்திருப்பதற்கு என் ஆதரவை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரியை வசூலிக்கின்ற நேரத்தில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, இன்றைய வியாபாரம் மிகவும் பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. இதன் காரணமாக ரயிலில் சரக்குகளை அதிகமாக அனுப்ப முடியாமல் இருப்பதன் காரணமாக, லாரிகள் மூலமாக சரக்குகள் அனுப்பப்படுகின்றன. இவ்விதம் லாரிகளில் சரக்குகளை அனுப்பும்போது, அவற்றை செக் செய்வதற்காக இடையில் செக் போஸ்ட்-களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். சரியான முறையிலே வரி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக, டெலிவரி நோட், இன்வாய்ஸ் காப்பி போன்றவைகள் லாரியில் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. நடுராத்திரியில் சில செக் போஸ்டுகளில் செக் செய்யும் போது, டெலிவரி நோட் இல்லை, அல்லது இன்வாய்ஸ் நகல் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்த இடத்திலேயே

12th November 1965] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

சரக்குகள் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன. இதற்காக 10 சதவிகிதம் பெனல்டி போடப்படுகிறது. இதன் காரணமாக பல சங்கடங்கள் உருவாகின்றன. நான் கூறுவது, உண்மையான பட்டியல், நகல்கள் இவைகள் எல்லாம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக்கூட, ஒரு ரசீதில் ரெஜிஸ்டர் நம்பர் இல்லை என்ற காரணத்திற்காகக்கூட 10 சதவிகிதம் பெனல்டி போடுவதும், அங்கேயே சரக்குகளை இறக்கி வைப்பதும், சரக்குகளை பறிமுதல் செய்வதும் நடக்கின்றன. இதனால் பல சங்கடங்கள் வியாபாரிகளுக்கு வந்து சேருகிறது. சாதாரணமாக சென்னையிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு சரக்கு ஏற்றி அனுப்பப்படுகிறது. இதைச் சின்ன சேலத்தில் பரிசோதிப்பார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், அங்கு ஏதாவது ரெஜிஸ்டர் நம்பர் இல்லை என்று சொல்லி அங்கேயே 2,000 ரூபாய் வரை பெனல்டியும் போட்டுவிடுகிறார்கள். லாரிக்காரர்கள் இந்த பெனல்டியை கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் சரக்கை அந்த இடத்திலேயே இறக்கி வைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பின்னால் கோயம்புத்தூருக்குச் சென்றாலும் கூட—இந்த நம்பர் தெரிவது வரையிலும் சரக்குகள் கொடுக்காமல் நிறுத்திவைக்கப்படும். கோயம்புத்தூர் வியாபாரி இந்த டாக்குமெண்டுகளை எல்லாம் சின்னச் சேலத்திற்கு கொண்டு வந்து—அதாவது பட்டியல், நகல்கள், சி-பார்ம் முதலியவைகளை எல்லாம் காண்பித்தாலும்கூட, பெனல்டி போட்டது போட்டதுதான். இதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அப்பீல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்பீல் செய்து கொள்வது என்றால் எந்த மாவட்டத்தின் எல்லைக்குள் சரக்குகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டனவோ எந்த இடத்தில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டதோ அந்த மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரியிடத்தில்தான் அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்பீல் எடுத்துக் கொள்வதற்கு 2 மாதங்கள் ஆகும். அதன் மீது அப்பீல் முடிவு தெரிவதற்கு இன்னும் காலதாமதம் ஆகும். இதன் மீது ஆர்டர் போட்ட பிறகும்கூட, சேக் போஸ்டில் போய்தான் சரக்குகளை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக சரியான பாதுகாப்பு இல்லாமல் சரக்குகள் கெட்டுப்போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக பல சங்கடங்களும், சிக்கல்களும் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. அதோடு, சரக்கும் வீணாகக் கெட்டுப் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் இப்போதுள்ள முறையில், சென்னையிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கு சில சலுகைகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலிருந்து சரக்குகள் அனுப்புவதாக இருந்தாலும் சரி, சென்னையில் பெறுவதாக இருந்தாலும் சரி, இதைப்பற்றி பார்த்துக்கொள்வதற்கு தனியாக இலாகா ஏற்படுத்தி, இதில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பத்திரங்கள், நகல்கள் இவைகளை கொடுத்து, ரிஸீஸ் வாங்கி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதே சலுகைகள் கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள முறையில் சென்னையில் இல்லாத மற்ற இடங்களிலுள்ள வியாபாரி

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [12th November 1965]

கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட இடத்திற்கு போகக்கூடிய கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதை நாம் மாற்றியாக வேண்டும். சோதனை போடவேண்டாம் என்று கூட சொல்லவில்லை. ஆனால், சென்னையிலிருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகை சேலத்தில் இருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கும், கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுவதற்கு வழிவகை செய்தால் போதும் என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லாரிகளில் போகின்ற சரக்குகளுக்கு விற்பனை வரி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி சந்தேகம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதைப்பற்றி பரிசோதனை போடுவதைப் பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், பறிமுதல் செய்த பின்னால், அதை ரிலீஸ் செய்வதற்கு வேண்டிய பத்திரங்கள், நகல்கள், முதலியவைகளை எல்லாம் கொடுத்த பின்னாலும், சிக்கிரமாக, எளிதாக ரிலீஸ் பண்ணுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக, ரெஜிஸ்டிரேஷன் நம்பர் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக ரூ. 2,000 ரூ. 5,000 என்று பெனல்டி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், பெரிய கம்பெனிகளாக இருக்கின்ற, டாட்டா, பிர்லா, ஓரியன்ட் போன்ற மில்களிலிருந்து ஒரு டெலிவரி நோட்டான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சரக்குகள் இரண்டு, மூன்று லாரிகளில் அனுப்பப்படுகின்றன. இந்த டெலிவரி நோட் முதல் லாரியில் இல்லை, இரண்டாவது லாரியில் இருந்தது. ஆகவே இரண்டாவது லாரியை விட்டுவிட்டோம், முதல் லாரியை பிடித்தோம், என்ற சூழ்நிலை எல்லாம் இல்லாமல் எளிதான முறையில் வியாபாரிகளுக்கு சரக்குகளை கொண்டு செல்வதற்கும், அதே நேரத்தில் வரியை சரியாக கொடுப்பவர்களுக்கு சலுகைகளை கொடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால், வியாபாரிகள் தங்கள் வேலைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம் ஆடிட்டார்களையும், வக்கீல்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அலையவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு நாம் சென்னையிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கு இருக்கின்ற சலுகைகளை செய்து கொடுத்தால் இந்த அலைச்சல் மீதமாகும். அதே நேரத்தில் சரக்குகளையும் கெடாமல் பாதுகாக்க முடியும். அதிலும் இது போன்ற நெருக்கடி காலத்தில் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் சேதமடைவதால் வியாபாரிகளுக்கு மட்டும் நஷ்டம் அல்ல, நாட்டுக்கும் நஷ்டம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் செலுத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அதிகமாக விகிதம் இருந்தாலும் கூட, அதையும் கொடுக்க விரும்பத்தோடு தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம், இதில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களையும் சிக்கல்களையும் மிகவும் எளிதான முறையில் மாற்றி அமைப்பதின் மூலமாக வியாபாரத்தையும் நாட்டின் வளர்ச்சியையும் பெருக்க முடியும் என்பது தான். இதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12th November 1965] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

ஆகவே, விற்பனை வரி உயர்வு பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இதிலே இருக்கிற பல சிக்கல்களையெல்லாம், இன்றைய தினம் எப்படி அரசாங்கம் மனமுயலந்து வியாபாரிகள் கோரிக்கைகள் மீது நம்பிக்கை வைத்து, அவர்கள் சொல்லில் நம்பிக்கை வைத்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி இந்தச் சிக்கல்களையும் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி உயர்வு கோருவது அவசியம் இல்லாத ஒன்று என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இரண்டு சதவீதம் என்று இருப்பதை $1\frac{1}{2}$ சதவீதம் தானே உயர்த்துகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள். ஆனால், இது வாங்குகிறவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய வரியே தவிர, விற்பனர்கள் கொடுக்கும் வரி அல்ல. வாங்குகிறவர்கள் எல்லாம் மொத்தமாக 100 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்ற கணக்கில் வாங்குவதில்லை. பெரும்பாலான மக்கள் 1 ரூபாய், $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்ற அளவுக்குத் தான் வாங்குகிறவர்கள். அப்படி வாங்குகிறவர்களெல்லாம் கொடுப்பது 3 பைஸாவாக இருக்குமே தவிர $2\frac{1}{2}$ பைஸாவாக இருக்க முடியாது. பெரும்பாலும் சில்லரையில் வாங்குகிறவர்கள் கொடுக்கக் கூடியது மொத்தத்தில் 3 பைஸாவுக்குக் குறையாமல் இருக்கும். அரை பைஸா என்று போடுவது வரி உயர்வு மொத்தத்தில் குறைவாகக் காட்டுவதற்கே தவிர, இது 3 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். இம் மாதிரி வரியை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? சாதாரணமாக 3% கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக இந்த ஆண்டு, இந்த விற்பனை வரி என்று கூறப்படும் வரி இனத்தின்கீழ் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவும் அழுவிக்கு வருமானம் இது வெகுவாக அதிகரிக்கும். அது காலக் கிரமத்திலே இன்னும் அதிகமாகத்தான் இந்த வரியால் பளு ஏற்படும். விலைவாசியைக் குறைத்து நியாயமான விலைவாசிக் கொள்கை இருக்கவேண்டும் என்று கூறக் கூடிய சமயத்தில் இம் மாதிரி வரி உயர்வானது, விலைவாசியை உயர்த்திக் கொண்டு போகக் கூடியதாகத் தான் இருக்கிறது. இதனால் விலைவாசி உயராதது என்று எந்த அமைச்சரும் உத்தரவாதம் கொடுப்பதாகக் காணோம். ஏற்கனவேயே, வர்த்தக சமூகத்தினர், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த அறிக்கை மீது கருத்துத் தெரிவிக்கும் போது, உத்தேசிக்கப்பட்ட வரிகள் மூலம் விலைவாசி உயரும் என்று எச்சரிக்கை செய்கிறார்களா, அதாவது பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். விலையை உயர்த்தப் போகிறோம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று தான் அதற்கு அர்த்தம். அவர்களுக்குச் சாதகமாக இந்த வரியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பானேன் என்று கேட்கிறேன். இந்த வரியை உயர்த்தாமல் வேண்டிய நிதி வசதியைப் பெறுவதற்கு வேறு வழியே இல்லையா? தற்போதைய விலையையொட்டித் தாற்காலிகமாக இந்த வரி உயர்வைக் கொண்டு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [12th November 1965]

வந்தாலும் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இதற்கு முன் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். வரி ஏய்ப்புகளைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அதை விட்டு விட்டார்கள். அந்த மசோதாவைக் கருணையோடு கைவிட்டு விட்டு $\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரியை பொது மக்கள் மீது சுமத்துவது என்ன நியாயம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. விற்பனை வரி தோன்றிய காலத்திலிருந்து 10 ஆண்டு காலமாக வரி ஏமாற்றப்படுகிறது. வரி வசூலிப்பதில் உள்ள குறைகளை அறிந்து ஏமாற்றுவதைத் தடுத்து வரியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்தாலே, இந்த மசோதா மூலமாக என்ன எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதையும் மிஞ்சி விடக் கூடிய அளவுக்கு வருமானம் வரும். அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதில், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து எல்லா மக்கள் மீதும் வரியைச் சுமத்துவது நியாயம் அல்ல. இது நெருக்கடியைச் சமாளிக்கும் முறையா அல்லது வேறு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி இந்தச் சட்ட சபையிலே வந்திருக்கக் கூடிய சில மசோதாக்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களே அதெல்லாம் பாதுகாப்பைப் பண்படுத்தும் நடவடிக்கை அல்ல. அதற்கு பதில் பாதுகாப்புக்கு ஊனம் விளைவிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடியவர்கள் பொது மக்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்ய உபயோகமாக இருக்குமே தவிர, நிதி வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ளுவதற்கு உபயோகமாக இருக்காது. குறுகிய நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் ஏன் இப்படிக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நெருக்கடியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நிலையாக பண வசதி செய்துகொள்ளும் நோக்கம் இருக்கிறது. நிதி வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதைப் பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. யார் மீது சுமை விழுந்தால் தாங்குமோ அங்கு போடவேண்டும். இந்த விற்பனை வரி வசூலிப்பதைக் கடுமையாக்கி, வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுத்து முழுதும் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்தாலே போதும். வரியை உயர்த்துவதற்கு எந்த வித அவசியமும் கிடையாது. வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்காக வந்த மசோதாவையும் கைவிட்டு விட்டு, கைவிடவேண்டுமென்று சொன்னவர்களெல்லாம் இந்த மசோதாவைக் கூட ஆட்சேபிக்க உரிமை இல்லை என்பது ஏன் அபிப்பிராயம். ஏன் அந்த மசோதாவைக் கைவிட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்ன வாக்குறுதி வந்தது? எத்தனை முறை வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்த அளவுக்கு அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன? அந்த மசோதாவைக் கைவிட்டு விட்டு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அக்கிரமமானது, ஆகையால் என்னால் அதரவு கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை நான் மறுக்கிறேன், அல்லது எதிர்க்கிறேன்.

12th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

இந்த மாதிரி எல்லாத் துறையிலேயும் வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டே போவது ஏதோ சிலர் எண்ணுவது போலப் பணக் காரர்களை அல்லது வணிகர்களை நேரடியாக பாதிப்பதே இல்லை. முழுக்க முழுக்க எல்லா வரிகளைப் போடுவதிலேயும் சில தொழில் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு லாபம் வேறு அதிகரிக்கிறது. இது பொருளாதாய ரீதியில் கணக்கிடுகிறவர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும். ஆதலினாலே தான் இதை நான் எதிர்க்க முன் வருகிறேன். இந்த விற்பனை வரி தோன்றிய காலத்திலிருந்து இதைக் கவனத்தில் கொண்டு பார்ப்போமானால், 1/2 சதவீதத்திலிருந்து இன்று சட்ட ரீதியாக அல்லது திருத்த ரீதியாக 11 சதவீதம் வரையில், ஒன்றி லிருந்து ஒன்று வேறுபட்டு, 11 சதவீதம் வரையில் கூடியிருப்பதை நாம் காண முடியும். இது புள்ளிக் கணக்கு. பெறுபவன் கணக் கைப் போய்ப் பார்த்தால் எப்படி வரும் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 100 ரூபாய் பண்டம் என்று வைத்துக்கொள் வோம். அதற்கு டாக்ஸ் முதன் முதலாக 2½ ரூபாய். பொருளின் விலை 102½ ரூபாய் ஆகிறது. அதை வாங்கி விற்கிற வணிகன் ரொம்ப நியாயமாக, தர்ம ரீதியில் நடப்பவனாக இருந்தால் 119 ரூபாய்க்கு விற்பான், தன்னுடைய லாபத்தையும் சேர்த்து. கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று பேராசை கொண்டவர்களை நான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆறு சத வீதம் அல்லது 8 சதவீதம் கிடைத்தால் போதும் என்று தர்ம ரீதியான வாணிகத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறேன். நூற்றுப் பத்து ரூபாய் வரும்போது அடுத்தவனுக்கு அவன் விற்கிறான். அதற்கு 2-3/4 ரூபாய் வரி. வாங்குகிறவன் தனக்கு லாபம் வேண் டும் என்று சொல்லி சுமார் 7½ ரூபாய் லாபம் வைத்துக்கொண்டு விற்கிறான் என்று சொன்னால் 120 ரூபாய்க்கு அவன் விற்கிறான். அதற்கு வரி 3 ரூபாய், வரியையும் சேர்த்து 123 ரூபாய் வாங்கிய வனுக்கு அசல் கொள்முதல் விலை ஆகிறது. அவன் அதற்கு லாபம் வைத்துக்கொண்டு விற்கத் தொடங்குகிறான் என்று பார்த் தால் அவன் விற்பது 130 ரூபாய்க்கு. 130 ரூபாய்க்கு வரி 3¼ ரூபாய். 133¼ ரூபாய் ஆகிறது 4-வது கையிலே. அடுத்த கையில் தான் சாதாரண மக்களுக்கு தாங்கள் துய்ப்பதற்கு, ரியல் கன்ஸ்யூ மர்ஸுக்குக் கிடைக்கிறது. அவன் அதற்கு 140 ரூபாய்க்கு மேலே விலை வைத்து வரியாக 3½ ரூபாய் உட்பட 143½ ரூபாய்க்கு விற்கிறான்.

ஆகவே ரூ. 100 பண்டம் வாங்குபவர்கள் கைமாறிய காரணமாக ரூ. 143½ ஆகிறது. இதை ஒரு புறத்தில் வைத்துவிட்டு, அசாங் கத்திற்கு இந்த 'டர்ன்ஓவர் டாக்ஸ்' பலமுனை விற்பனை வரி என்று போடுவதன் மூலமாக, 2½ என்பது சரியான கணக்குப்படி உண்மை அல்ல, மொத்தமாக இதைக் கூட்டிப் பார்த்தால், தங்க ளுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்ன வரவேண்டுமோ, அதைவிட மிக அதிகமாக வருகிற நிலையை நாம் காண்போம். ரூ. 12½ வரவேண் டிய இடத்திலே ரூ. 15 வரியாக வந்திருக்கிறது. ஆகவே, 2½ சத வீதம் என்பது வட்டிக்கு வட்டி, 'காம்பவுண்டு இன்டரஸ்டு' என்று போடுவதுபோல, அந்தக் கணக்குப்படி வரிக்கு வரி என்று

10-30
a.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [12th November 1965]

ஏறிக்கொண்டே போகிறது. வரிக்கு வரி மட்டுமல்ல, வாங்கி விற்பவர்களின் லாபத்தையும் சேர்த்து, அந்தத் தொகைக்கும் நாம் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது, இது துய்ப்பவர்களுக்கு அதிகமான பளுவை அல்லது விலைவாசி உச்ச விலைக்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. இந்த நிலையிலே, ஏற்கனவே இந்த ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமாக நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் என்று கருதி, வணிகர்களெல்லாம் வந்து உறுதிமொழி கொடுத்து, அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு, கொண்டுவர இருந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கைவிட்டிருக்கிறது. அது சரியா, தவறு என்று அதற் செல்லாம் நான் இப்பொழுது போஷதற்கில்லை. சரியென்று சொல்லுவார்களும் உண்டு, தவறு என்று சொல்லுவார்களும் உண்டு. அதைப்பற்றி இப்பொழுது நமக்குப் பேச்சு இல்லை. அந்த நிலையிலே, இப்பொழுது இதன் மூலம் சுமார் ரூ. 3 கோடிக்கு மேல் ரூ. 4 கோடிக்கு வருமானம் கூடி வரும் என்று அரசாங்கம் கணக்கிட்டிருக்கிறது. ஒழுங்கான ரீதியிலே உள்ள வரியை எந்த விதமான மறைப்பும் இல்லாமல் கொடுக்கிற அல்லது வசூலிக்கிற நிலையோ அல்லது திறமையோ வந்துவிட்டால் இந்த ரூ. 3 கோடி அல்லது 4 கோடியைவிட பல கோடிக்கு, சுமார் ரூ. 20 கோடிக்கு மேலே ஒழுங்கான ரீதியிலே, உள்ள வரி விகிதத்தின் வரவேண்டிய வரித் தொகை கிட்ட முடியும், பெற முடியும், எட்ட முடியும் என்பது நமக்குத் தெளிவாக புலப்படும். அதற்கு வேண்டிய செம்மையான, திறமையான, உறுதியான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுவதுதான் சாலச் சிறந்தது. அப்படி வரியை மறைப்பவர்களுக்கு, வரி ஏய்ப்பு செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 500 அல்லது ரூ. 1,000 அபராதம் என்ற தண்டனை மட்டும் வைத்தால் போதாது. ஏதாவது ஒரு கிரூமியைக் கொல்லுவதற்கு நல்ல கொதிக்கின்ற நீராக இருந்தால் தான் அதைக் கொல்ல முடியும். வெதுவெதுப்பான நீராக இருந்தால் அந்தக் கிரூமி மேற்கொண்டு பெருகவே செய்யும். ஆகவே, தண்டனை குறைவாக இருந்தால், அந்த தண்டனைக்கும் சேர்த்து நாம் பல மடங்காக சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு துணிச்சல் வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறவனுக்கு ஏற்படுகிறது. தற்கால உலகியல்பில் தர்மம், நியாயம் ஆகியவற்றிற்குக்கட்டுப்பட்டே மனிதன் நடக்கிறான் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே, வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை, அதாவது கிட்டத்தட்ட அவர்களுடைய மொத்த வாணிப அளவிலே பாதி என்ற அளவுக்கு தண்டனை போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால் தான், கடுமையான தண்டனை போட்டால் தான், வரி ஏய்ப்பு போன்ற தேசிய விரோதமான, மனிதாபிமானத்திற்கு முற்றிலும் துரோகமான, கீழ்த்தரமான நிலைகள் நாட்டில் தோன்ற மாட்டா. அதை அழுத்தமாக அமல் நடத்துவதை விட்டுவிட்டு, வரவேண்டிய வரியை வசூலிக்க கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதை விட்டுவிட்டு, வருகிற வரி வருமானத்தொகை அளவு போதவில்லை என்று அவ்வப்பொழுது வரியைக் கூட்டிக்கொண்டே போவது என்றால், கூடுகிற வருமா

12th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

னத்தை அவர்கள் கொள்ளையடிக்கத் தொடங்குவார்கள். ஆகவே, கொள்ளை அடிப்பவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வாய்ப்புக் கொடுக்கிற ஒரு நிலையாக நம்முடைய வரி விகித முறை அமைந்து விடப்படாது அல்லது வரிவிகித உயர்வு முறை அமைந்துவிடப்படாது. இதைத்தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கும் மேலே ஒன்றை நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி அனுபந்தத்திலிருந்து, நான்காவது தொடர்பு என். அதாவது ஸீரியல் என் இருக்கிறதே அதில் 'Refrigerators, air-conditioning plants, component parts of refrigerators or air-conditioning plants' என்று கண்டிருக்கிறது. இதற்குள்ளே 'ஹீட்டர்' வருகிறதா, வாட்டர் கூலர் வருகிறதா. இதுமாதிரி இனங்கள் பல எங்கும் காணப்படவில்லை. இவைகளெல்லாம் இதற்குள்ளே வராது? இவைகளெல்லாம் எலக்ட்ரிக் குட்ஸ்-க்குள்ளே வருகிறதா? அதுவும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. அப்படியானால் "ரெப்ரிஜிரேட்டர், ரேடியோ போன்றவைகளெல்லாம்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாமே. இது மாதிரியான பண்டங்கள் அல்லது அது சம்பந்தமான பாகங்கள் என்ற நிலையையும் காணோம். இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டுதான் இதை வரவேற்கிற முறையில் சொல்லவில்லை—இது அமைகிற முறையிலே, இதிலே சிறிய சிறிய சந்து பொந்துகள் ஏற்பட்டு, அதற்குள்ளே வணிகர்கள் நுழைந்து முறைகேடு ஏற்பட்டு விடாமல் தடுப்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

அதேமாதிரி 35-வது தொடர் என்னை ஒட்டியதாக இருக்கிறதே, அதாவது கொலின்—குறைந்த பட்சம் கடைசி முடிவுக்கு வருகிறேன்—கொலினுக்கு வரியை கூட்டாமல் இருக்கவேண்டும். கொலின் கிட்டத்தட்ட பெரும்பாலாக ஏழைகள் அனுபவிக்கின்ற, பயன்படுத்துகின்ற ஒரு மூலப் பண்டம். சில பெரிய பணக்காரர்களுக்கு கொலின் சில இனங்களுக்குத்தான் தேவையாக இருக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும், விளக்கு முதல் ஒன்று பாக்கியில்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும் குடிசை வாழ்பவர்கள், கிராமங்களில் வாழுகின்ற மக்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் பிற வசதிகளெல்லாம் கிடையாது, ஆகவினாலே மண்ணெண்ணெய் ஒன்றையே நம்பி வாழ வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி மிகத் தாழ்மையான, அடிமட்ட நிலையிலே வாழுகின்ற மக்களை பெரிதும் பாதிக்கக்கூடியது இது. கொலினுக்கு 1/2 சதவிகிதம் தான் வரி ஏறுகிறது என்று கணக்குச் சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை ரொம்ப அழகாகச் சொன்னார்கள் என்று திரு. மதியழகன் குறிப்பிட்டார்கள். ரூபாய்க்கு அரைக்காசுதான் வரி கூட்டிப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதைக் கேட்கும் பொழுது அல்ப்பமாகத் தோன்றலாம். அது வந்து தாக்குகின்ற பொழுது தான் அது பிரமாதமாகத் தோன்றும் பலருக்கு; சிலருக்கு அல்ல, குறிப்பிட்டவர்களுக்கு. வாழ்க்கை நிலையிலே கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களை அது மிக மிகப் பாதிக்கும். ஆகவே

[திரு. சா. கணேசன்]

[12th November 1965]

கேரளினுக்குப் போட்டிருக்கிற வரியை அடியோடு எடுத்து விடுவது சிறந்தது. இல்லையென்றால், கூட்டாமலாவது இருக்க வேண்டும்.

மொத்தத்தில் இந்த வரிகளைக் கொண்டு வராமல் இருக்கிற வரியை வசூலிக்கத் தக்க நிலையை, வசூலிக்கின்ற நெறியை, முறையை கடுமைப்படுத்தி, இந்த வரியிலிருந்து யாரும் தப்பித்து கொள்ள முடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கண்டு பிடிக்கப்படாதவர்கள் பலர். இப்பொழுது இருக்கிற சட்ட நியதியிலே, அமைப்பிலே பார்க்கிறபொழுது அகப்பட்டுக்கொள் கிறவர்கள் மிகச் சிலர். அகப்பட்டுக்கொள்ளுபவர்களுக்காவது கடுமையான தண்டனை கொடுத்தாலொழிய, மற்றவர்களுக்கு நாம் செய்வது தீமை என்ற உணர்ச்சி ஏற்படுவதில்லை. எல்லோருமே தர்மத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் பயப்படக்கூடிய நிலை இல்லை. சட்டம் ஒன்றுக்குத்தான் பயப்படுகிறார்கள், தண்டனைக்குத்தான் பயப்படுகிறார்கள் என்பதை உலக இயல்பை அறிந்து வாழ்கின்ற நாம் நன்கு அறிவோம். ஆகவே, இம்மாதிரி பிழை, குற்றம், தவறுகளைச் செய்பவர்களுக்கான தண்டனையை கடுமையாக்கி, வர வேண்டிய வரி முழுமையும் வசூலிக்கின்ற நெறியிலே ஆட்சி ஈடு படவேண்டும், தலைப்படவேண்டும், அதிலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று வாழ்த்தி, இதை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன். 'ஜெய் ஹிந்த்'.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே ரூ. 3½ கோடி கூடுதலான வருமானத்தை எதிர்பார்த்து, இந்தப் புது விற்பனை வரி மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன்பு கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு புதிய வரி போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் வரும்பொழுதெல்லாம், தாக்குதலுக்கு ஆளாகின்ற வரி இந்த விற்பனைவரியாகத் தான் இருக்கிறது. அரசு எல்லா வரிகளிலிருந்தும் பெறுகிற வருமானத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த வரி இனத்தின் மூலம் வருகிற வருமானம் தான் அதிகமான வருமானமாக எப்பொழுதும் இருக்கிறது. இந்த வரியின் மூலம் ஏறத்தாழ ரூ. 33 கோடி அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது.

பொதுமக்களை மிகவாக தாக்குகின்ற வரி இனமாக இந்த வரி இனம் தான் இருக்கிறது. தாங்க முடியாத அளவுக்கு விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்கள் பெறுகின்ற வருமானத்திற்குள் செலவினம், அடங்கியிருக்க இல்லை என்ற ஒரு நிலைமையையும் நாம் உணர்கிறோம். எனவே, இந்த வரி தான் கேட்டபொழுதெல்லாம் தருகிற ஒரு இனமாக இருக்கிறது என்னும் கருத்துப்பட முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர் கூட கூறினார்கள். 'கேட்டதையெல்லாம் தருகின்ற காமதேனுவாக' இந்த வரி இனம் விளங்குகிறது என்று. அந்த முறையிலே இந்த வரி போடுகின்றபொழுது, கனம் உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல, வரியின் அளவோடு மட்டும் நின்று, அந்த விலைக்கு பண்டம் விற்கப்படுகிற

12th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலைமை இல்லை. வரி போடுகின்ற ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்தி, லாபத்தின் நோக்கத்தோடு விலையை அதிகமாக்கி, புதிய வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பண்டங்களின் விலையை ஏற்றுவதற்கு அது காரணமாக இருக்கிறது. போட்ட வரியை வசூலிக்கும் அளவுக்கு அரசாங்கம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துகிறதா? என்றால் இல்லை! கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்களா? என்றால், இல்லை! பண்டங்களின் விலை ஏறாமல் தடுத்து நிறுத்தத்தக்க முறையைக் கையாளுகிறார்களா? என்றால், இல்லை! அப்படி தடுத்து நிறுத்தும் முறையை மேற்கொண்டு நடைமுறையில் வெற்றி கண்டிருக்கிறதா? என்றால், இல்லை! புது வரி போடுகிறார்கள் என்கிற சாக்கை வைத்துக்கொண்டு, அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, வரியையும் கூட்டி, லாபத்தையும் கூட்டி, பண்டங்களில் விலையை அதிகமாக எற்றிவிடுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம்.

“நெல்லுக்கிரைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்” என்று சொல்லுவார்கள். அதே போல, புல்லுக்கும் பொசியும் என்று நெல்லுக்கு இரைப்பது போல, நெருக்கடி நிழலிலே வரிவிதித்து நிதி சேர்க்க. இந்த நான்கு வரிகளும்தான் வந்திருக்கின்றன. விதித்திருக்கும் வரியும் நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்க மட்டும் அல்ல. வேறு சில இனங்களையும் ஈடு கட்ட என்றும் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வரி போடுவதன் மூலம் பண்டங்களின் விலை ஏறுகிறது என்று அமைச்சரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதனால் கஷ்டங்கள் ஏற்படும், நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி அதைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். இந்த வரி இனத்தில் உணவுப் பண்டங்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருப்பது, அறுதல் அளிக்கும் ஒன்று. உணவும் பண்டங்களும் விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்கிற கருத்து பல ஆண்டுகளாகவே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. உணவுப் பொருள்தான் வரி போடக்கூடாது என்று பரவலாக பலராலும் அவ்வப்பொழுது எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக இப்பொழுது ஆடம்பர பண்டங்களுக்கு மட்டும் விற்பனை வரி விதிப்பதன் மூலமாக வருமானத்தை அரசு எதிர்பார்க்கிறது என்றாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால், எல்லா பண்டங்களுக்கும் வரி உயர்வு ஏற்படுவதன் மூலம், பல முனைகளில் வரிகள் ஏற்படுவதன் மூலம், பலகைகள் மாறி வருகிறபோது, பண்டங்களின் வரி உயர்வோடு, லாபத்தையும் உயர்த்திக் கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கிறது. ஆகவேதான் பொது மக்கள் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும் என்கிற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. விலைவாசிகள் உயர்வினால் பொதுவாக நாட்டிலே தத்தளிக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நிலையில் இந்த வரிகள் வருகின்றன.

இந்த வரிகள் மூலமாக பெறக்கூடிய வருமானம் 3½ கோடி ரூபாய்தான் என்றாலும், பொதுவாக 6 அல்லது 7 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் வரும் என்கின்ற நிலைமை இருக்குமானால், அந்த வருமானத்தை 3½ கோடியோடு நிறுத்திக்கொள்ளும் அளவுக்க

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [12th November 1965]

செய்யலாமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, வரி ஏற்ப்பு மூலம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வசூலிக்கப் படாமல் இருக்கிறது என்று பாவலாக பலராலும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. வரி ஏய்ப்பைத் தடுத்து நிறுத்த, அதை வசூலிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற நோக்கத் தோடு ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. நியாயமான முறைகளில் நடந்து கொள்ளுகிறோம், தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாத வண்ணம் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறோம், நாணயமாக நடந்துக்கொள்கிறோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்ததன் அடிப்படையில், அந்த மசோதா வாபஸ் பெற்று, நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவையானால், மீண்டும் கொண்டுவரப்படும் என்கிற உறுதிமொழியையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மற்றைய வரி ஏய்ப்பைவிட, விற்பனை வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இருப்பதால், அதில் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதன் மூலம் ஏய்ப்பு ஏற்படாத வகையில் வரியை வசூலித்தாலே, இந்த 3½ கோடி கிடைத்துவிடும், வரிபோடவேண்டிய அவசியமே இருக்காது என்கிற கருத்தும் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தி, தேவைப்படும் நிதியை பெற முடியும். ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற வரியின் மூலம் உள்ள படியே வசூலிக்க வேண்டிய தொகை மிக அதிகமாக, கோடிக்கணக்கில் இருப்பதால், அதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில், பண்டங்களின் விலைகள் ஏறாமல், பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் அளவுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பதில் அதிகத் தொல்லை இருக்க முடியாது. ஆனால், எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் என்று போட்டு இருப்பதால், விலைவாசி ஏறுமோ என்கிற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, ஏறினால் வரிமட்டுந்தான் ஏறும், மற்றவகையில் விலைகள் ஏறுது என்கிற உத்தரவாதம் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் அரசு இருக்கிறது.

வரி போடும்போது பண்டங்களின் விலைவாசிகள் ஏறாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில், விலைவாசிகளை ஏற்ற வாய்ப்பு அளிக்காமல் செயல்படவேண்டும். பொதுவாக வரியை அரை சதவிகிதம் உயர்த்துவதன் மூலம் விலையை ஒரு சதவிகிதம் உயர்த்துவார்கள். இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமைக்கு ஆளாகாமல், சட்டங்களை சரியான முறையில் அமல் நடத்தி, வரி வசூல் செய்வதைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலம் வேண்டிய தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இந்த நோக்கத்தை அமைச்சரவைக்கு திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையினால், இந்த வரியின் மூலம், உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரியே இல்லாத அளவுக்கு விதிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படைக் கருத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற

13th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நெருக்கடி காரணமாக, வேறு பல பண்டங்கள் வாங்கமுடியாத நிலை யோடு, அடிப்படை உயிர் வாழ்விற்குத் தேவைப்படும் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறாமல், ஏற்றப் படாமல் இருக்கும் நிலையில் வரியை வசூலிக்க அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், வேறு பலவகை களில் நிதி பெறுவதற்கு வசூலைத் தீவிரப்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கும் போது, அந்த வரியை ஆடம்பரப் பண்டங்களுக்கு மட்டும் விதிக்க லாம் என்கிற அளவுக்கு இதைக் கொண்டுவரலாம், அதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது, நாட் டிலே இருக்கக் கூடிய நெருக்கடி காரணமாக செலவினங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன, நாட்டின் நெருக்கடி காரணமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தொகை ஏறக்குறைய 9 அல்லது 10 கோடி அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே, நம்முடைய திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, அதை நாம் ஈடு செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். சட்ட சபையில் காலையிலிருந்து இப்பொழுது வரை உட்கார்ந்து கவனித்த வர்களுக்குத் தெரியும். கேள்வி நேரத்திலே அங்கத்தினர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? எங்கள் ஊருக்கு இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை, அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும், எங்கள் ஊரில் ஆஸ்பத்திரி வேண்டும், அதிகம் டாக்டர்கள் வேண்டும் என்று இப்படி இடைவிடாமல் கேட்கிறோம். ஒருவராவது, அதை நிறைவேற்ற வேண்டாம், இதை நிறைவேற்ற வேண்டாம், நெருக்கடி காரணத்திற்காக தேவையில்லை, ஒத்திவைப்போம் என்று சொல்லவில்லை. நான் இதை வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நெருக்கடி காரணமாக ஒத்திவைக்காமல், எப்படியோ சமாளித்து திட்டங்களை நிறைவேற்றத்தான் வேண்டும். நெருக்கடி காரணமாக திட்டங்களைச் செய்யாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பின்னால், தொல்லை கொடுக்கும், தொந்தரவு கொடுக்கும், 'அக்யுமுலேட்' ஆகி, பின்னால் நம்மையே அழித்து விடும் அளவுக்கு பிரச்சினைகள் வளர்ந்துவிடும். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு நெருக்கடி இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய நிதிகள் குறைந்தாலும், ஓரளவு நம்முடைய திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்தியாவசியத் தேவைகளைத்தான் செய்ய முற்படுகிறோம். அவசியமற்ற வேலைகளைச் செய்வதில்லை. சில கட்டடங்களை நிறுத்தி வைக்கிறோம். ஆனால் அத்தியாவசிய மாகப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய திட்டங்களைச் செய்துதான் ஆக வேண்டும். உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலே, மேற்கொண்டு யுத்தத்திற்கு சாதகமாக பல்வேறு பண்டங்களை தயார் செய்ய மேற்கொண்டு நிதிவேண்டும் என்றால் அதைத் திரட்ட முன் வந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் எட்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே பலவித அபிப்பிராயங்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [12th November 1965]

கள் சொல்லப்பட்டன. வரி ஏய்ப்பைத் தடுத்து இதை ஓரளவுக்குச் சமாளிக்க முடியும் என்று கூறப்பட்டது. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கவேண்டியது உண்மைதான். ஆனாலும், கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே ரூ. 35 கோடி என்று கொடுத்திருந்தால், அது அதற்கு முன்பெல்லாம் ஏய்ப்பினால் விட்டுப்போன தொகைகளை ஒரு ஆண்டில் வசூல் செய்ததால் வந்த தொகை அது. அதனால் ஆண்டுதோறும் ரூ. 33 கோடி வந்துவிடும் என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்பொழுது 64-65-க்கு 25 கோடிதான் விற்பனை வரி மூலமாகக் கிடைத்தது. மேற்கொண்டு சென்ற ஆண்டு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதால் பழைய வரிகளை வசூல் செய்ததால் இன்றைக்கு நமக்கு ஓரளவுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு.) சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ், மற்றதையெல்லாம் சேர்த்துச் சொல்கிறீர்கள். இது ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மட்டும்தான். அதிலே நமக்கு ரூ. 25 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம். ஆனால், நாம் இன்றைக்குக் கணக்கெடுத்துப் பார்ப்போமானால், பல ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப்படாமலிருந்த பாக்கியை வசூலித்ததால் அவ்வளவு உயர்ந்ததே தவிர, ஆண்டு தோறும் அப்படி வரும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகையால், இன்று நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் வரியானது நாட்டினுடைய தேவைக்கு மிக அத்தியாவசியமானது. கூடுமானவரையில் பாதிக்கப்படாத முறையில் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியை அதிகரிக்கவில்லை. சிறு வியாபாரிகளுக்கு 'கம்பவுண்டிங் ரேட்' டையும் அதிகரிக்கவில்லை. இரண்டு சதவீதம் இருந்ததை 2½ சதவீதமாகச் செய்யும்போது அவர்களுடைய கம்பவுண்டெட் டாக்ஸை 25 சதவீதம் உயர்த்தித்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால், ரூ. 50,000 அளவிற்கு வியாபாரம் செய்கிற சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு அந்த Compound to ஐ அதிகரிக்கவில்லை. அதேவிதமாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பேசும் போது, "செக்-போஸ்டில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன" என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கும்போது இதையெல்லாம் சொல்வது வழக்கம். பட்ஜெட் விவாதம் அல்லாத நேரத்திலே இதைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், தனியாகக் கடிதம் எழுதித்தான் சொல்லவேண்டும். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக இந்த வரி உயர்வு செய்கிறபோது, பொதுவான பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமாகப் பரிகாரம் காணுவது கஷ்டம். ஆகவே, அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக ஏதாவது கஷ்டங்கள், குறைகள் இருக்குமானால் அதை எழுதியனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த அளவில், இன்றைக்கு check-posts administration நல்ல அளவிற்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டு confiscation செய்யாமல், அந்த இடத்திலேயே பணத்தை advance tax ஆகப் பெற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் சரக்கு

12th November 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

களை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்ற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டு சென்று, வரி கொடுத்தாய்விட்டது என்று நிரூபித்துவிட்டால், அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறோம் (refund) செய்துவிடுகிறோம். அதை வரியாக வசூல் செய்வதில்லை. அட்வான்ஸாகத்தான் வசூலிக்கிறோம். சமீபத்தில் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை நியமித்து இது சம்பந்தமாக ஆராயச் சொன்னோம். அவர்களுடைய preliminary report நேற்றுதான் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கூட, செக்-போஸ்ட் சம்பந்தமாக, "I am glad to note that there has been considerable improvement in the operation of the check-posts. The Trade Associations admitted that the situation has improved recently and there have been very few complaints." என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பல துறைகளில் அதைக் கஷ்டம் இல்லாத முறையில்தான் மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம்.

வரி ஏய்ப்பு என்பது எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டினுடைய நெருக்கடி நிலை, நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய விழிப்பு இதையெல்லாம் ஒட்டி, வர்த்தக சமூகம் ஓரளவு இதில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புவது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நியாயமானது. ஏனென்றால், நாட்டில் எங்கும் ஒரு தேச பக்தி உணர்வு எழுந்திருக்கும்போது, ஒரு சமூகத்தினர் அவ்வாறு தாங்களே ஒத்துழைப்பதாகச் சொன்னால், அதை நாம் தவறு என்று சொல்லி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்வது சரியாகாது. எந்த அளவிற்கு அவர்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். சர்க்காருக்கு இன்றைக்கும் சட்டம் செய்யும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை யாரும் நிறுத்த முடியாது. ஒன்று மாத்திரம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற வர்த்தக சமூகம் ஒரே ஒரு பிரதிக்ஷை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களானால், பிரச்சனை இல்லாமல் தீர்ந்துவிடும். பில் போடாமல் சர்க்குரை விற்பதில்லை என்பது முக்கியமானது. இரண்டாவது, அந்த பில்களிலேயே விற்பனை வரியைக் குறித்து விடவேண்டும். விற்பனை வரி எவ்வளவு என்பதைப் பில்களிலேயே கண்டுவிடவேண்டும். இந்த இரண்டு காரியங்களையும் அவர்கள் தவறாமல் செய்துவிடுவார்களானால், நிச்சயமாக இன்றைக்கு வர்த்தக சமூகத்திற்கும் எந்தவிதமான கஷ்டம் ஏற்படாது ; சர்க்காருக்கும் எந்தவிதமான தொல்லையும் ஏற்படாது; மக்களுக்கும் வரிப் பளு அதிகரிக்காமல் இருக்க முடியும்.

கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்த வரி கூடிக்கொண்டே போய் கடைசியில் அதிகமாகப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சமுதாயத்தில் அது ஒரு பெரிய தவறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய சமுதாயத்தில் இருக்கும் கேடு என்றே

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [12th November 1965]

நான் சொல்வேன். வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் சாதாரணமாக என்ன நடக்கிறது? மொத்த வியாபாரியிடமிருந்து சில்லரை வியாபாரிக்கு ஒரே ட்ரான்சாக்ஷன்தான். இன்னும் சொல்லப் போனால், ஜெனரல் ஸ்டோர் என்று வைத்து, அவர்கள் ந்பூ யார்க்கி விருந்து சான்பிரான்சிஸ்கோவரையிலும்—3,000 மைலுக்கு எல்லா இடங்களிலும் கடைகள் வைத்து, அவர்கள் தங்களுடைய ஸ்டோர்களிலேயே பொருள்களை விற்கிறார்கள். நம் நாட்டில் நிலைமை என்னவென்றால், முதலில் ஒருவர் வாங்கி அவர் மற்றவருக்கு விற்று அவர் இன்னொருவருக்கு விற்றுக்கொண்டே போவது என்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால் விலை கூடிக்கொண்டே போகிறது. இது யாருடைய தவறு? இதைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நாம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஹோல்ஸேஸ், ரீடெய்லர்ஸ் என்று வரும்போது middle men ஏற்படுவார்களே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் middle men ஏராளமாக இருக்க மாட்டார்கள். இடையிலே இருக்கிறவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். தனியார்த் துறையில் நஷ்டம் ஏற்படுவதே இல்லைபா? அங்கும் நஷ்டம் ஏற்படும். அதைக் கேட்க ஆர் இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் நஷ்டம் வந்துவிட்டால், 'நஷ்டம் வந்துவிட்டது', 'நஷ்டம் வந்துவிட்டது' என்று பரைசாற்றுவதாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் நஷ்டம் வந்து விட்டால், அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்லி, அதிலும் அவரவர்கள் தங்கள் சொந்த லாபத்திற்கு அதை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று பார்ப்பதும் இல்லாமல் இல்லை. இம்மாதிரியான நிலைமை நம்முடைய நாட்டில் இருப்பதால்தான், பொது மக்கள், பாமர மக்கள் அதிகமாக வரி கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியை ஒட்டியாவது, இன்றைக்கு நடுத்த தாக்கர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு பொருள்களை வாங்கி வாங்கி விற்றுக்கொண்டிருப்பதையே ஒரு தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நாம் இடமில்லாமல் செய்துதான் நம்முடைய நாட்டில் நாம் செய்ய வேண்டிய மிக முக்கியமான கடமையாகும். பண்டம் உற்பத்தி செய்கிறார்களே அவர்களுக்கு எல்லாவிதமாக சலுகைகளும் கொடுப்பது நியாயம். பண்டங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்துகிறார்களே அவர்களுக்கு நன்மைகிடைக்க வேண்டியதும் நியாயமானதே. ஆனால், இடையிலே சிலர் இருந்துகொண்டு பொருள்களை ஓரிடத்தில் வாங்கி இன்னொருவருக்கு விற்றுக்கொண்டே இருப்பதைத் தங்களுடைய பிழைப்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவேண்டும். இடைத்தரகர்களின் எண்ணிக்கையை எந்த அளவுக்கு நாம் குறைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குத் தான் நாட்டில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும். இதை நான் குறிப்பாக இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல, இந்த வரிகளெல்லாம் நெருக்கடி நிலை தீர்ந்தவுடன்

12th November 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பரிசீலிக்கப்படும். இந்த வரிகள் எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும், அவசியமானவைதானா, எந்த வரி இருக்கவேண்டும் என்பதெல்லாம் நெருக்கடி நிலைமை முடிந்தவுடன் நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, வறுகடலை புதிய வரி விதிப்பு இனத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது உணவுப் பண்டம் என்று கருதப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கடலைக்கு பல முனை விற்பனை வரி இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 36 of 1965), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2

MR. SPEAKER : The question is—

“That Clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following amendment :—

“In clause 2 of the Bill, delete sub-clause (a).”

The amendment was duly seconded.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது ஷரத்தில் 2 சதவிகிதம் பல முனை விற்பனை வரி என்றிருப்பதை 2½ சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தியிருப்பது நெருக்கடி காலத்திற்கு என்றும், இந்த வரிகள் ‘பின்னால் பரிசீலிக்கப்படும்’ என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ‘பின்னால் பரிசீலிக்கப்படும்’ என்றுதான் கூறினார்களே தவிர, ‘குறைக்கப்படும்’ என்பதற்கு ஒருவிதமான வாக்குறுதியும் கொடுக்கப்படவில்லை. பின்னால் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதிலே இந்தத் தர வித்தியாசங்கள் மாற்றியமைக்கப்படுமேயொழிய, வரி குறைக்கப்படுவதற்கான அறிகுறிகள் தென்படவில்லை. ஆகவே, இந்த வரியை ½ சதவிகிதம் ஏற்றுவதன் மூலமாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் கூறியதுபோல், விலைவாசிகள் உயரத்தான் செய்யும். இன்றைய சமுதாய அமைப்பில், வியாபாரிகள் இருக்கும் முறையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இடையிலே இருப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த விலைவாசி உயர்வு தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது, மேல் நாடுகளில் இப்படி இல்லை என்று கூறினார்கள். அந்த முறையை மாற்றியமைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறை இருக்கிற வரையில் அதனால் விலைவாசி உயரத்தான்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [12th November 1965]

செய்யும். அப்படி உயரும்போது, வருமானம் குறைவாக இருக்கிற ஏழை, நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்பட்டதான் செய்வார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தாவது, இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் இந்த வரியை $\frac{1}{2}$ சத விகித அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பல முனை வரியிலே $\frac{1}{2}$ சத விகிதம் போடுவதன் மூலமாக நாம் எதிர்பார்ப்பது ஒரு கணிசமான தொகையாகும். இதை விட்டுவிட்டால், இந்தச் சட்டத்தையே விட்டுவிடலாம். Financial aspect என்று சொல்வதைப் பொறுத்து, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இரண்டாவதாக, இந்தப் பண்டங்கள் மீது வரி போடுவதால் ஓரளவு விலைவாசி ஏறும் என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். விலைவாசி ஏறுது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், நெருக்கடி நேரத்தில், மக்கள் கடமை என்னவென்றால், இந்தப் பண்டங்களை அவர்கள் உபயோகிப்பதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பண்டங்களின் உபயோகத்தை அவர்கள் சற்றுக் குறைத்துக்கொண்டு தங்களைப் பாதிக்காத அளவிற்குச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படும். இந்தப் பண்டங்கள் சேமிக்கப் பட்டு, பல துறைகளில் தேசப் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்படும்.

ஆகவேதான் ஒரு திரிபந்த நிலையில் இதை அவசியமாகப் போட வேண்டியதாக இருக்கிறதென்றாலும், இதனால் நாட்டு மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 7 were put and carried.

Clause 1

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of clause 1, for the brackets and words ‘(Third Amendment)’ substitute the brackets and words ‘(Second Amendment)’.”

12th November 1965] [Sri R. Venkataraman]

நாம் இரண்டாவது திருத்த மசோதாவாக இருந்ததை வாபஸ் பெற்றுவிட்டதனால், மூன்றாவது திருத்த மசோதாவாக இருந்த இதை இரண்டாவதாகத் திருத்த வேண்டும் என்பது என் திருத்தம். இது பார்மல் அமென்ட்மெண்டு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move--

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill 1965 (L.A. Bill No. 36 of 1965), as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) THE GLANDERS AND FARCY (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to consideration by the Madras Legislative Assembly of the Glanders and Farcy (Madras Amendment) Bill, 1965.

II.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE GLANDERS AND FARCY (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 39 OF 1965).

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the Glanders and Farcy (Madras Amendment) Bill, 1965 a (L.A. Bill No. 39 of 1965), be taken into consideration."

The South African Horse Sickness is a highly infectious disease affecting horses, mules and asses. The disease is highly fatal and is peculiar to South Africa. The Glanders and Farcy Act, 1899 (Central Act XIII of 1899) restricts the spread of the above disease. Although no case of the disease has so far been reported in this State, it is feared that unless appropriate preventive and remedial measures are taken in advance, there might be an outbreak of the said disease among horses in this State through the